

Cái Bao La Bao Quanh Thành Phố Nhỏ

Cái bao la bao quanh thành phố nhỏ
là những đám mây không gió để bay!
Cái nỗi buồn nằm trên những ngọn cây
chim không đậu câu thơ này không đẹp!

Ở cái xứ sở lạ kỳ không ai mang giép
đời vẫn có đôi khi người ta có nhân tình!
Tôi nhìn hoài cô gái Mỹ thật xinh
anh chàng Mỹ cũng đẹp trai khó tả!

Nãy tới giờ tôi có mấy câu thơ thật lạ
mà cũng hồn nhiên chắc bạn gật đầu?
Những người làm thơ chẳng hề sống với nhau
nên mỗi bài thơ là một cõi người ta lẻ bạn!

Bài thơ này tôi làm trong buổi sáng
trong thành phố tôi thừa thớt người đi.
Hai năm rồi cái dịch bệnh Covi
buồn lảm lảm nói ra buồn lảm lảm...

Buổi sáng hanh hanh buổi chiều rét đậm
giữa mùa Đông mà Cali ngẩn ngơ!
Những con sông khô ran trơ trơ
hai bờ sông cỏ dại mọc bờ vờ rồi héo!

Tôi ước chi mai sau mình là con chim chèo bẻo
đậu trong bài thơ của ai đó chiêu hồn!
Thành phố này thi thoảng có mù sương
trên những tấm bia nằm ở nghĩa trang không hề có ai là thi sĩ!

*Nhưng bạn có biết không có tiếng con ngựa hí
để cho bạn quặn lòng nhớ tới cố hương!
Nhớ Mẹ nhớ Cha nhớ và buồn
vô tận buồn từ thành phố bao la mây giăng giăng...*

Trần Văn Lệ